

Sheltien

– en sporty hund i handy størrelse

Shetland sheepdog – også kaldet sheltie – er en lille, yndefuld brugshund, der i dag er værdsat som sports- og familiehund

■ TEKST: CHRISTINE ÅHL NIELSEN OG WIEGAARDEN/TINE LUTHER

FOTO: WIEGAARDEN/JBR & TL

Den shetlandske sheepdog, der af de fleste kort og godt kaldes sheltien, stammer fra de forblæste Shetlandsøer nord for Skotland. Man ved ikke, præcis hvordan racen er opstået, men formentlig ligger den skotske brugscollie og islandske hunde, som fiskerne bragte med sig hjem til øerne, til grund for racen. Der kan muligvis også være iblandet andre hunde, som kom med fiskerbåde fra andre lande.

EGNEDE TIL ARBEJDE MED SMÅ FÅREFLOKKE

Gennem flere hundrede år anvendte øboerne hyrdehunde af

collietype dels til at hyrde deres små fåreflokke, dels til at holde fårene borte fra deres opdyrkede områder. I slutningen af det 19. århundrede havde man en bestand af små, hårdføre og intelligente sheltie-agtige hyrdehunde, der dog varierede en del i type. Som så mange andre steder skete der imidlertid ændringer i samfundet, og antallet af mindre fåreavlere faldt drastisk til fordel for storproducenter. Den lille sheltie-type var mest egnet til at arbejde med fåreflokke på maksimum 30 individer, så behovet for den lille hyrdehund blev mindre, og mange hyrdeopgaver blev overtaget af collier og border collier. ▶

FAKTA OM SHETLAND SHEEPDOG

Hvide aftegninger kan forekomme (undtagen hos Black and Tan) som blis, krave og på bryst, brystpels, ben og halespids. Alle eller nogle af disse hvide aftegninger foretrækkes men kræves ikke.

TEMPERAMENT

Opmærksom, blid, intelligent, let til gøen, livlig og aktiv. Hengiven og lydig over for sin ejer, reserveret over for fremmede, aldrig nervøs.

BEHOV

Masser af aktivitet og nær kontakt til familien.

STØRRELSE

Idealhøjde ved manken: hanner 37 cm – tæver 35,5 cm. Afvigelser på mere end 2,5 cm er særdeles uønskede.

PELS

Dobbelt pels. Dækpelsen er langhåret, af grov tekstur og lige. Underulden blød, kort og tilliggende. Manke og brystpels er meget fyldig, og forbenene har gode faner. Oven for haserne er bagbenene rigeligt beklædt med pels, neden for haseleddet ret korthårede. Ansigtet er glathåret.

FARVER

Zobel: Ren eller med sorte hårspidser, i alle farver fra lys gylden til dyb mahogni, alle nuancer i varme toner.

Tricolour: Dybsort på kroppen, aftegninger af varm tan foretrækkes.

Blue Merle: Klar sølvblå, plettet og marmoreret med sort. Varme tanfarvede aftegninger foretrækkes. Pelsen som helhed skal give indtryk af at være blå.

Sort/hvid og Black and Tan er også anerkendte farver.

SHELTIE BRUGES OFTE MED SUCCES I FORSKEL- LIGE HUNDESPORTSGRENE SOM AGILITY, LYDIGHED OG DOG DANCING.

OPDRÆTTET I DANMARK SIDEN 1940'ERNE

Adskillige mennesker fra Shetlandsøerne ønskede at bevare den lille, lokale race, og i 1902 blev den første egentlige kennel med opdræt af shetland sheepdog grundlagt. Racens første specialklub blev stiftet i Shetlandsøernes hovedstad Lerwick i 1908 med formålet at bevare racens renhed og i øvrigt forbedre racen. Et år senere opstod en klub i Skotland. Racen var nu på vej mod international godkendelse.

Omkring 1906 begyndte racen at vise sig i udstillingsringen, men type og størrelse gav problemer. For at afhjælpe dette blev nogle af tidens fineste collier krydset ind i racen. Navnet havde hidtil været shetland collie, men collieopdrætterne udviste meget stor utilfredshed med navnet, så man valgte at døbe racen om til shetland sheepdog.

Efterhånden fik man også kendskab til racen uden for Shetlandsøerne, og den første sheltie blev stambogsført i den engelske kennelklub i 1913. Inden første verdenskrig var der eksporteret et par sheltier til USA, men ellers var racen stort set ukendt uden for de britiske øer. I slutningen af 1920'erne kom der mere gang

i eksporten, og en del hunde blev købt til USA og Europa. De første sheltier kom til Danmark lidt senere, og den første danske kennel blev grundlagt i 1948. I dag er det ikke ualmindeligt at møde en sheltie på gaden, og de seneste år har DKK registreret ca. 300 nye eksemplarer årligt.

VELEGNET TIL HUNDESPORT

Sheltien er skabt til at hjælpe fårehyrderne, og denne grundlæggende funktion afspejles stadig i racen. Den vil gerne have sin flok samlet, og nogle har tendens til at reagere på alt, der bevæger sig og løbe efter det og gø ad det – men det er et instinkt, der kan dæmpes med den rigtige træning. Også grundet sin baggrund som hyrdernes hjælper er sheltien kvik, den vil gerne løse opgaver og ikke mindst samarbejde med sin fører. Den er aktiv, gesvindt, opmærksom og meget kontaktsøgende og lærenem. Disse karakteristika gør racen velegnet til forskellige hundesportsgrene, f.eks. ses der rigtig mange sheltier på agilitybanerne, ligesom en del bruges til rally- og lydighedskonkurrencer. Sheltien er også glad for at gå spor.

Farven sort/hvid er en farve, man ser mere og mere i Danmark. Der er kenneler, som går direkte efter at opdrætte denne farve. (Foto: privat)

ET LEGBARN

I forhold til sin familie er sheltien meget hengiven og loyal. Den knytter sig tæt til familien men kan være noget forbeholden over for fremmede og mennesker, den ikke ser så ofte. I børnefamilier finder man fantastiske makkerskaber mellem hund og børn – sheltien elsker at lege og er derfor typisk glad for børn og den hundevenlige aktivitet, de kan berige dens liv med. Der kan opstå en symbiose mellem barn og hund, når de finder kemien, og det sker ofte på et øjeblik.

Det er dog vigtigt at bemærke, at for megen stress i hverdagen og børn, som råber meget og leger voldsomt, ikke er en god kombination med en sheltie. Enten vil sheltien på grund af sit tilpasningsgen læse, at sådan skal man opføre sig. Den bliver nem at stresses og bliver hyrdende og gøende, hver gang børnene leger. Der kan også ske det, at sheltien bliver utryk ved situationen og helst ikke vil være i nærheden af familien, hvis der er for meget larm.

TILPASSER SIG GERNE

Sheltien er en ganske tilpasningsdygtig hund, der finder sig til rette med det liv, familien lever. Dog skal man gøre sig klart, at det er en hund, der har behov for en del motion, og som er glad for at bevæge sig frit. Den kan sagtens bo i en lejlighed, blot ejeren sørger for at tilgodese dens aktivitetsbehov og behovet for oplevelser og udfordringer. Med en oprindelse som arbejdshund følger et naturligt behov for at bruge hovedet. Hvordan og hvilke opgaver, man giver sin sheltie, er underordnet – bare hund og fører synes, det er sjovt.

Sheltien er en fysisk stærk hund, som elsker at lave noget sammen med sin familie, så den passer godt ind hos dem, der kan lide at komme ud og bevæge sig. ■

Se mere på sheltie.dk

Kilder: sheltie.dk og Shetland sheepdog

(DKK's bogserie om racehunde i Danmark)

annonce